

॥ खंड ०९/भाग ०९ ॥
 ॥ गण नं. ०९ ॥
 ॥ निरसनसह मुग्नवरचा गण ॥

॥ आदीपुरुष आदीगण ॥

- ॥ आदीपुरुष आदीगण । वाक्य शिदाईच देणं ॥ घृ ॥०९॥
- ॥ नव्हता आकार उकार ।
 तेव्हा नव्हता घनघनकार् ॥ ०२ ॥
- ॥ नव्हत आकाश हे धरणी ।
 तेव्हा नव्हते ताळ तिन्ही ॥ ०३ ॥
- ॥ नव्हत अन्न हे अन्न ।
 तेव्हा नव्हत पाणी पवन ॥ ०४ ॥
- ॥ नव्हत चंद्र सुर्य दोन ।
 तेव्हा नव्हत तारांगण ॥ ०५ ॥
- ॥ नव्हतं रात्रं दिनमान । तेव्हा होतं कोणं कोणं ॥ ०६ ॥
- ॥ चौदा जुग जलाचर ।
 कोठे होता धुम्मधुम्मकार ॥ ०७ ॥
- ॥ महाराज होते चरांचर ।
 गडी होते बराबर ॥ ०८ ॥
- ॥ आदीपुरुषाचा शकुन । उभ केलं निर्गुण ॥ ..कारला दांड चे चरण
- ॥ आदीपुरुष आदी रूप ।
 याहीची सोयम् उभी ज्योत ॥ ०९ ॥
- ॥ इच्छा धरलीसे मनातं । खेळ उभा केला सहजच ॥ १० ॥
- ॥ दोन्ही बोटांची चिमट ।
 विर्जन घातले पाण्यात ॥ ११ ॥
- ॥ देवाने धरणी बनवली ।
 नजर वरतं अंबर केली ॥ १२ ॥
- ॥ देवानं स्वर्ण बनवला ।
 खेळ मंडयानी मांडला ॥ १३ ॥
- ॥ ऐसा होवुन गेला कारं ।
 धनीदेव आले यवगावर ॥ १४ ॥
- ॥ आदीपुरुषाच्या हातं । जागी होये मिर्तलोक ॥ ..कारलादांड चे चरण
- भजने :- ॥ आदीपुरुष आदीगण । उभं केलं मेरु मंडयान ॥
- ॥ आदीपुरुष आदीगण । उभं केल माया चैत्यन्य/निर्गुण ॥
- ॥ थयथयकार अग्नुचर गण । माया विस्तारली याहीनं,
 उभ केलं तिरभवन ॥
- ॥ कृष्णाजी राया, जोडली माया । माया तोडं..।
 हरी बा कृष्ण ! तुया पायाची फार आवड ॥
- ॥ माया तोडा, लावं नामी । ठेवावं भजनी ।
 हरी बा कृष्ण ! तुया वाचुन नाही कोणी ॥
- ॥ जलावरी केला कार । अवधुत निरंजन खरा । या देवाचे भजन करा..
- ॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

॥ निरसनसह आदीपुरुष आदीगण ॥

॥ निरसन/सृष्टीकरन ॥

॥ आदीपुरुष आदीगण । वाक्य शिदाईच देण ॥ध्य॥ ०७ ॥

हे आदीपुरुष ! तुच माझा आदीगण आहे. तुच आदीगण असल्यामुळे सर्व गणांचा पती म्हणजेच गणपती तुच आहे.

आमचा जन्म झाला त्यावेळी सर्वप्रथम तुच या जीवाला साहयं केले. तुच या नरदेहीत निराकार-निर्गुण चैत्यन्य ज्योतिर्मय अश्या ज्योत स्वरूपी अवतरुन या देहीचे काम सिद्ध केले. देहीत षोड्सकला आदीपुरुष रूपात घेवुन देहीला तारले. तुमच्या या तारण्याच्या कर्मा व्वारेच या देहीत सर्वप्रथम शिदाई प्रकटली. या शिदाईला धरून या आदीरूपालाच गुरु करून तुमच्या सोयंम् रूपाचा ‘सोहंम्’ जप मांडला. आणी तु आम्हा तारले. धन्य भाऊ थोर !

आम्ही तुम्हास पुनःपुनश्च अखंड विनवनी अर्ज करतो की : नरदेहीच्या जन्माच्या वेळेप्रमाणे आताही या नरदेहीत निराकार-निर्गुण चैत्यन्य ज्योतिर्मय अश्या ज्योत स्वरूपी नित उभा राहुन या देहीचे कामे नित सिद्ध करावे. या नरदेहीच्या जन्माच्या वेळेस प्रकटलेली तिच शिदाईची वाचा-वाक्ये या नरदेहीस देण दे । शिदाई चा शब्द साचा हा आदी भैसा मुखच्या अथर्वन् वेद ची वाचा घेवुन नित देह पिंड खासा ठेवत चौथ्या शुद्ध सत् वाणी वाचा चा मंत्र पुरो । हिच हात जोडुन सर्वप्रथम विनवणी अर्ज तुम्हाकडे नित आहे.

सृष्टीनिर्मिती पुर्विचे आदीपुरुष परमात्माच्या पराप्रकृतिचे वर्णन :-

- ॥ नव्हता आकार उकार । तेव्हा नव्हता घनघनकार ॥ ०२ ॥
- ॥ नव्हत आकाश हे धरणी । तेव्हा नव्हते ताळ तिन्ही ॥ ०३ ॥
- ॥ नव्हत अन्न हे अर्ण । तेव्हा नव्हत पाणी पवन ॥ ०४ ॥
- ॥ नव्हत चंद्र सुर्य दोन । तेव्हा नव्हत तारांगण ॥ ०५ ॥
- ॥ नव्हतं रात्रं दिनमान । तेव्हा होतं कोणं कोणं ॥ ०६ ॥

प्रकृति निर्मितीच्या आधी सर्वप्रथम आदीपुरुष धन्याची पराप्रकृति होती. तिथे कोणत्याही प्रकारचा आकार उकार नव्हतां. सर्वकाही निराकार निराधार होते. सर्वत्र निरव आल्हाददायक, अल्लाद म्हणजेच आनंददायी शांत सौम्य होतं. तिथे या सच्चिवंत्तानंद आदीरूप आदीपुरुषाच्या चैत्यन्यमय आपरुपाचा एकच अखंड विशाल मेघ होता. जो सर्वत्र व्याप्त भरून भरला आणीक उरलेला होता. अकाशमात मधील मेघात जसे जलविंदु स्थित असतात, तसे जलविंदु प्रमाणे त्या एकच अखंड विशाल मेघात सर्व तत्वे, सर्वशक्तियां, सर्वसिद्धिदयां पंचमहाभुते व इतर सर्व काही निराकार अव्यक्त अवस्थेत स्थित होते. अश्या प्रकारचा अवर्णणीय तो निराकार निराधार निर्गुण स्वरूपाचा, एकमेवविद्तीय आदीपुरुष हा ‘सदैव्य, सौम्य, इदंम् अय आसीत एकमेवविद्तीय’ या वेदसुक्ताप्रमाणे स्थित होता.

तिथे आतासारखी आकाश-धरणी नव्हती. मग त्यावर वसलेले तिन ताळ तरी कसे असणार ? तिथे तेही नव्हते !. जिथे धरणीच नाही, तिथे तिच्यावर खेळणारे अन्न, अर्ण, पाणी, पवन हे तरी कसे राहणार ? तिथे तेही नव्हते !. जिथे आकाशच नाही, तिथे चंद्र-सुर्य, तारांगण ईत्यादी तरी कसे राहीन ? तिथे तेही नव्हते !. जिथे चंद्र-सुर्य नाही, तिथ रात्रं-दिनमान कसे राहील ? तिथे तेही नव्हते !.

तेव्हा आकाश-धरणी नव्हते. तिन ताळ नव्हते. अन्न-अर्ण नव्हते. पाणी-पवन नव्हते. चंद्र-सुर्य, तारांगण नव्हते. दिनमान नव्हते. ईत्यादी नव्हतं नव्हतं नव्हत !. तर मग आधी तेव्हा होतं कोण कोण ?

तेव्हा होता “प्रथम एकला आदीरूप निराकार निराधारी निर्गुण चैतन्यमय आदीपुरुष आदीगण” तो असा :

निराकार निराधार निर्गुण आदीरूप आदीपुरुषाचे वर्णन :-

॥ चौदा जुग जलाचर । कोठे होता धुम्मधुम्मकार ॥०७॥

॥ महाराज होते चरांचर । गडी होते बरावर ॥०८॥

चौदा जुग :-

तेव्हा रवि-चंद्र नाही, तर दिवस-रात्र कुठली ? दिवस-रात्रच नाही, तर महीने कुठले ? महीनेच नाही, तर पुराण पुरुषांव्यारे वर्षाची/युगांची कालगणना कशी केली होती ? याचे कालज्ञान प्रथम घेवु या ।

जांभळी देतांना जी एक चुटकी वाजवल्या जाते, त्या चुटकी वर्लन पुराण पुरुषांनी कालगणनाचा पाया रंचला गेला. असे सांगीतल्या जाते. तो असा : ३६० चुटक्या = एक घटका. । ०८ घटका = एक प्रहर. । ०८ प्रहर= एक दिवसरात्र. । ३० दिवसरात्र = एक मास/महीना । १२ महीने = एक वर्ष । असे चौदा कोटी वर्षाचे ते अनंत प्रथम मुळ्यवग होते.

जेव्हा कुठच नव्हतं काही, तेव्हा त्या आदीस्थानी प्रथम मुळ्यवग हे अनंत कोटी वर्षाचे होते. या अनंत मुळ्यवगी अतीत अरूप अगोचर अनिवार अगणीत अखंड चरांचर याहुन निराळे आदीरूप होते. ते निराळे केवळ एकला असलेले कैवल्य रूपी आदीरूप होते. या आदीरूपात आध्यात्मीक जलतत्वांचा चौदा जुग/यवग पुरुन उरेल, इतका महाप्रचंड अनंत सर्वव्यापी ‘जलाचर’ होता. या जलाचरा सह इतर प्रत्येक तत्वे, द्रव्ये हे त्या आदीरूप आदीपुरुषाच्या अंतर्स्थानी स्थित असल्यामुळे तेव्हा काल एकच होता. तेव्हा त्या कालाची वर्तमान-भुत-भविष्य या त्रिकालात विभागणी झालेली नव्हती. तसेच दिशा सुधदा एकच होती. तिची दशदिशां मध्ये विभागणी झालेली नव्हती.

जलाचर :-

॥ पृथिव्यापस्तेजो वायुराकाशं काळो दिगात्मा मन इति द्रव्याणि ॥

वैशेषिकदर्शन-अ.७/७/७

आध्यात्मीक विश्वातील कनादमुनी च्या वैशेषिकदर्शन शास्त्रात अध्याय ०९/अहिक०९/६८०क०७ मध्ये १.पृथ्वी २.आप/जल ३.तेज/अर्ण ४.वायु ५.आकाश आणी ६.काल/समय ७.दिशा ८.आत्मा ९.मन.. ईत्यादी निराकारी तत्वांला जलतत्वे म्हटल्या गेलेले आहे. आध्यात्मीक विश्वात या जलतत्वांनाच द्रव्य/जल/पाणी असे संबोधल्या गेलेले आहे. हे नउ द्रव्य/पाणी होय. या द्रव्यांमध्ये वर-खाली जाणे, आंकुचन-प्रसरण व गमनाचे हालने डोलने घुमने-फिरणे, वाहणे उडान ईत्यादी कर्म वास करत असतात. असे आध्यात्मीक विश्वांत मानल्या गेलेले आहे. कारण की : जसा जल/पाण्याचे गुणधर्म ‘एका ठिकाणाहुन दुसरीकडे वाहत जाणे. ईकडुन-तिकडे व वर-खाली गमन/स्थित्यांतर करत राहणे. निराकारता, चंचलता, निर्मळता...ईत्यादी’ आहेत. तेच गुणधर्म या ९ तत्वांचे सुधदा आहे. निराकार निर्मळ व चंचल असे हे नउही तत्वे पाण्याच्या गुणधर्मप्रमाणेच एका ठिकाणाहुन दुसरीकडे वाहते. वर-खाली गमन/स्थित्यांतर करत राहते. आकुंचन-प्रसरण पावते म्हणुनच या नउ तत्वे व इतर समतत्वांना आध्यात्मीक विश्वात द्रव्ये म्हणजेच जल/पाणी असे संबोधतात.

मुळ्यवगी या आध्यात्मीक जलांचा महाप्रचंड व सर्वव्यापी चौदा जुग पुरुन उरेल इतका विराट 'जलाचर' अनंत यवगाच्या कालावधीत १४ यवग कालपर्यंत होता. त्या जलाचरातच कोठे कोठे धुम्मधुम्मकार उठत होता.

कोठे होता धुम्मधुम्मकार :-

अनंत यवगात चौदा जुग कालावधीत असलेल्या महाप्रचंड सर्वव्यापी जलाचर मधील सुक्ष्म अव्यक्त निराकारी पंचमहाभुतात्मक तत्वांपैकी फक्त आकाश या तत्वात पोकळी होती. आकाशाच्या त्या पोकळीत कोठे कोठे अनाहत धुम्मधुम्मकार उठत होता.

॥ पाच जरी सात । दहा पासुन भुलले ।

येथुन उत्पत्ती झाली असे ॥ खंड-०२/ओवी-०६

या जलाचरातील पंचमहाभुते हे पाच सुक्ष्म तत्वे ! पंचप्राण अहं व मन हे सात सुक्ष्म तत्वे ! आणी सुक्ष्म दशङ्गिंद्रिये हे दहा तत्वे ! असे पाच जरी सात व दहा तत्वे पासुन तुम्ही भुलले जरी असाल, तरी याच ७ जरी ७ व १० तत्वांना संग घेवुन त्या आदीरूप धनी परमात्माने पुढे उत्पत्ती केलेली आहे.

तेव्हा या सुक्ष्म निराकारी ७ जरी ७ व १० तत्वे व ईतर जल तत्वांच्या स्पंदनापासुन निर्माण होत असलेला सुक्ष्म अनाहत नाद हा सुक्ष्म निराकार आकाश तत्वाच्या पोकळीत संचारून कोठे कोठे धुम्मधुम्मकार अनाहत नाद उठत होता.

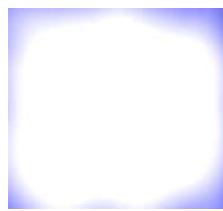
उदाहरणार्थ जसे तुम्ही निवांत शांत ठिकाणी अथवा निर्मनुष्य अरंण्यात शांत ठिकाणी अथवा वाळवंटात शांत ठिकाणी जेव्हा तुम्ही शांतपणे कान लावुन ऐकत बसाल, तेव्हा कधी कधी तुम्हास धुम्मधुम्म असा नाद/आवाज कधीकधी कोठे कोठे उठलेला ऐकु येते. त्याचप्रमाणे तिथे त्या जलाचरात धुम्मधुम्मकार कोठे कोठे उठत राहत होता.

महाराज होते चरांचर :-

ज्याप्रमाणे सुर्यकिरणांच्या अंतरंगात सर्व अणुकण, सप्तरंग, वैशिवक शक्तियॉ ईत्यादी स्थित असतात, त्याचप्रमाणे तेव्हा या निराकारी-निराधारी आदीरूप आदीपुरुषाच्या अंतरंगात अंतर्स्थानी या आध्यात्मीक जलतत्वांचे हे विराट जलाचर स्थित होते. निराकार शुन्य पोकळीत ते आदीरूप अंतराळी व्यापक होवुन जलाचरा सोबतच ईतर तत्वांना भरून भरला आणीक उरला होता. ते आदीरूप अगोचर अनिवार चरांचर याहुन निराळेच होतं. तेव्हा तो एकलाच/एकटाच निराकार निराधार निराळा निर्मळ आदीरूप आदीपुरुष धनी महाराज व्यक्त-अव्यक्त याच्या पलीकडे होता.

गडी होते वरावर :-

प्रथम एकल्या आदीरूप धन्याच्या स्थानी त्या जलाचरातील सर्व जल म्हणजेच- विविध दिव्यगण, सिद्धगण, दिव्य शक्तियॉ दिव्य सिद्धीयॉ, दिव्यात्मे, पुण्यात्मे....ईत्यादी तेजोगुणी आत्मगण, तसेच पंचमहाभुतात्मक जल तत्वे, चैत्यन्यं व ईतर सर्व आध्यात्मीक जल तत्वे आदीरूप धन्याच्या ठिकाणी स्थित होतं. हे सर्व त्या आदीरूप आदीपुरुषाचे अंग होते. आदीरूपाचे हे सर्व अंशात्मक अंग असल्यामुळे, हे सर्व गडी त्या आदीरूपाचे गुणांश, तेजोगुणी अंश बनुन स्वयंप्रकाशीत झालेले होते. निराकार निराधार आदीरूप आदीपुरुषाचे आंगचे हे स्वयंप्रकाशीत अंग गडी आदीरूपाच्या अंतरंगात असलेल्या त्या निराकार जलाचरात संचारीत होते. त्यांच्या एकत्रीत झालेल्या स्वयंप्रकाश व्वारे तेथे चैत्यन्याची दिव्य प्रभा फाकली होती.

आदीरूपाच्या आंगच्या तत्वांव्वारे तिथे कोटी सुर्याची प्रभा फाकली होती. तिथे ना सुर्य ना चंद्र प्रकाशीत होता. तिथे ना रात्रं, ना दिन होता. तेथे घनघनकार अदंःकार नव्हता. तिथे तर आदीरूप आदीपुरुष आणी त्यांचे आंगचे तेजोगुणी अंश गडी यांच्या तेजोमय स्वयंप्रकाशाव्वारे निर्मित झालेले आनंददायक अल्लाद असे दिव्य तेजांकृत प्रभामंडळ होते.

अश्या रीतीने मुळ्यवर्णी आदीरूप आदीपुरुष धनी महाराज एकटेच चरांचर व्याप्त होते. आणी त्यांचेच अंग असलेले त्याचे तेजोगुणी अंश गडी/गण त्या एकला आदीरूप धनी महाराज च्या संगतीने सोवत/वरावर होते. या सर्व गणांचे पती हा आदीरूप असल्यामुळे त्यां निराकार निराधार निश्कलंकी आदीरूप आदीपुरुष ला आदीगण असे संबोधल्या गेलेले आहे.

निराकार निराधार आदीपुरुषाचा प्रथम अवतार :-

॥ आदीपुरुषाचा शकुन । उभ केलं निर्गुण ॥

॥ आदीपुरुष आदीरूप । याहीची सोयम् उभी ज्योत ॥ ०९ ॥

सोयम् उभी ज्योत :-

आध्यात्मीक जलांचर मधील सुक्ष्म पंचमहाभूते, सुक्ष्म पंचप्राण व अहं, मन तसेच सुक्ष्म दशइंद्रिये अश्या पाच जरी सात आणी दहा मिळुन झालेल्या या वाविस तत्वांच्या समुदाय सह ईतर सर्व तत्वांत आदीरूप आदीपुरुषाने सर्वशक्तिसह एकदम अंतःप्रवेश झाला.

जलाचरातील सर्व तत्वांत आदीरूप आदीपुरुषाच्या एकदम झालेल्या अंतःप्रवेशाने त्या जलाचरातील सर्व निर्गुण निराकार तत्वांमध्ये आदीरूपाची उर्जा, चैत्यन्य, शक्ति एकदम अंतर्भूत झाली. आणी निर्गुण उभ झालं. त्या निर्वाणाच्या केन्द्रस्थानी तेथील सर्व निराकार निर्गुणाचा संगम होवुन, ते सर्व एकाच केंद्र विंदुवर एकवट्टु लागलेत. आदीरूपाच्या केन्द्रस्थानी सर्व तत्वे, निर्गुण दिव्यगण, अष्टगण, चैत्यन्यसह ईतर सर्व शक्तियां, सिद्धीयां ईत्यादी सर्व तत्वे एकवटल्या गेल्यामुळे, तिथे महाप्रचंड रफोटक परिस्थिती निर्माण झाली. या रफोटक परिस्थीतीचा विस्फोट करून तो आदीरूप तिथे निराकार निरंजन निश्कलंकी ज्योत स्वरूपात आपरुप/सोयम्/स्वतःहुन उभा झाला.

मुळ्यवर्णी अनंत विस्तिर्ण भरून भरलेले आणीक सर्वत्र व्यापुन पहऱुन उरलेले आदीरूप आदीपुरुष धनी हा निराकार निराधार निशंःकलंकी निरंजन ज्योतीर्मय स्वरूपात स्वतःहुन उभा झाला. त्याचमुळे या रूपास सोयम् म्हणजे स्वयंभु म्हणजेच आपरुप असे म्हटल्या गेले. हेच आदीरूप आदीपुरुषाचे सगुण-निर्गुण सोहंम् निरंजन ज्योतीर्मय स्वरूपातले प्रथम अवतरण होय.

हे प्रथम अवतरण शुद्ध प्रकाशीत म्हणजेच कोणताही डाग नसलेले वेडाग/गव्हर, निश्कलंकी, मायारहित-मायातित, निर्गुण निराकार परंमवंम्ह असल्यामुळे, आदीपुरुषाच्या या निश्कलंकी ज्योतीला ‘निरंजन’ या नामाने संबोध्युन भजल्या जाऊ लागले. आदीरूप आदीपुरुष धनी ची निश्कलंकी निरंजन ज्योत ही स्वयंभु आपरुप प्रकटल्या गेली असल्यामुळे, यालाच ‘सोहंम्’ या विजमंत्राने ओळखुण जपल्या जाते. **आदीपुरुष आदीगण ।** याहीची सोयम् ज्योत उभी झाल्यामुळे यालाच पुढे आदीरूप आदीपुरुषाचा **प्रथम सोयम् निरंजन ज्योत अवतार** असे म्हटल्या गेले आहे.

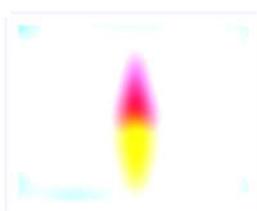
अश्या रितीने प्रथम एकला आदीरूप आदीपुरुष ! त्याचीच निराकार निराधार सगुण-निर्गुण निरंजन ज्योत ! निरंजन ज्योतीचा ईश्वर तोच ! तोच त्याचा ! त्याचाच तो ! सर्वकाही करणारा कर्तार ! सर्वकाही तोच एकला !

आदीरूपाच्या निरंजन ज्योतीत “मो-हे सृष्टी रंचावी !” ही इच्छा अंतर्भुत झाली. । ही इच्छा त्याच्यातच सर्वत्र सम्मावली. आदीरूपाच्या निरंजन ज्योतीत अंतर्भुत झालेली इच्छा त्याच सर्वव्याप्त आदीरूपाच्या सर्वव्याप्त मनात सम्मावली. आणी ही सर्वव्याप्त मनात सम्मावलेली इच्छा आदीरूपाच्या मुळावरचा रंग धरून अद्भुत अशी शक्ती वनुन प्रकट झाली. ही सर्वप्रथम सर्वात आधी प्रकट झाली असल्यामुळे इलाच आदी शक्ती असे म्हटल्या गेले आहे. म्हणुनच जाणतेगण मध्ये असे म्हटल्या गेले आहे की : इच्छा चे रूपांतर शक्ती मध्ये प्रकट होते. इच्छा म्हणजे शक्ती ! ती मुळावरची शक्ती मग त्या कर्ता-याला सृष्टी निर्मिती करीता रुत मागु लागली. तिला तिच्या कर्ता-याने कोणकोणते देण दिले ? ईत्यादीचे ज्ञान खंड०१/भाग०२/ओवी-०९:-शक्ती ची ओवी यामधुन घ्यावे. ती शक्ती कशी उद्भवली ? याचे ज्ञान आता पुढील चरणे सांगी करत आहे.

प्रथम अवताराचे प्रथम जाहीरण :-

॥ इच्छा धरलीसे मनातं । खेळ उभा केला सहजच ॥ १० ॥

इच्छा धरलीसे मनातं :-

निराकार-निराधार निश्कलंकी-निरंजन सोहंम् ज्योत स्वरूपी आदीपुरुषाने त्यांच्या चरांचर व्याप्त असलेल्या मनात ‘मो-हं(समोर) सृष्टी रंचावी’ असे इच्छिले. आदीपुरुष आदीरूपाच्या सर्वव्याप्त मनी अंतर्भुत झालेली इच्छाच मग कार्यसिद्धी साठी उद्युक्त झालेली सर्वव्याप्त मुळावरची शक्ती वनुन उभी झाली. ती अशी :

॥ मो-हें सृष्टी रंचावी ५ ऐसे इच्छिले मनी ।

सृष्टी रंचली ! माया-मोहनी ५ खेळ हा मांडला ।

याहीचा प्रताप८ मज आठवला ! आदीगण नेमला ॥खंड-०१/०९/०३

‘मो-ह सृष्टी रंचावी’, असा संकल्पमात्र शकुन त्या आदीरूप अवतरण च्या चरांचरव्याप्त मनात आल्याक्षणीच ते आदीरूप अवतरण मुक्त्यपणे म्हणजेच मनातल्या मनात/स्वगत वोलला. त्याच्यां या मुक्त्य वोलल्याने त्यांच्याच केंद्रस्थानी असलेले तत्वांत हलचल होउ लागली. हलचल वाढुन स्पंदने निर्माण होउ लागलीत.

आदीरूपाच्या शुन्य बम्हांडाच्या पोकळीत ते स्पंदने खेळू लागल्याने तिथे धुम्मधुम्मकार असा अनाहत् नाद उठला. हा विना आघाताने होणारा अनाहत् नादाचा धुम्मधुम्मकार वाढत जावुन हा धुम्मधुम्मकार च निराकार अनाहत् नादवर्म्म प्रकट झाले. नादवर्म्म म्हणजेच ऊँ कार हे प्रथम एक विज उत्पन्न झाले. आदीरूप धन्याच्या प्रथम ओहंम् विजापासुन पुढं विस्तार वाढला. तो असा :

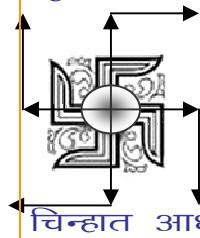
अनाहत् धुम्मधुम्मकार नादाव्दारे उत्पन्न झालेले ऊँ कार नादवर्म्माचे धुम्मधुम्मकार ओहंम् विज आणी सोयंम/स्वयंम उभी झालेल्या निरंजन ज्योतीचे सोहंम् विज यांचे ऐक्य तेथे होवु लागले. या ओहंम्-सोहंम् विजाच्या ऐक्याव्दारे आदीरूपाच्या सर्वव्याप्त मनातील सर्वव्याप्त अंतर्गत झालेल्या इच्छा ने त्या ज्योतीच्या मुळावरच्या रंग धरून अद्भुत शक्ती चे रूप घेतले. तिथे मुळावरची शक्ती उत्पन्न झाली.

आदीरूपा अतर्भूत झालेली ईच्छा ही मुळावरची अद्भुत शक्ती वनुन उभी झाली खंड-०१/भाग०२/ओवी-०१:-शक्ती ची ओवी मध्ये पुढे या शक्तीने काय काय केलेले आहेत ? याचे ज्ञान घ्या । असो.

आदीरूपाच्या केंद्रस्थानी संगठित झालेले ऊ कार नादब्रम्ह चे धुमधुम्मकार स्पंदने आदीरूपाच्या केंद्रस्थानावर उभ्या झालेल्या आदीरूपाच्या निरंजन ज्योती पासुन समोर समोर सरकत उजवी कडे वळण घेवु लागलेत. या सरकण्याच्या कियांमुळे तेथे 'ओहंम्' असा अनाहत म्हणजेच विना आघाताने निर्माण होणारा नाद सर्व दिशेने सर्वत्र प्रसरण पावु लागला.

संसारमध्ये सर्व नाद/आवाज आघाताव्दारे निर्माण होते. परंतु ओहंम् हा नाद विना आघाताव्दारे निर्माण झाले असल्यामुळे यालाच अनाहत/अनहृद किंवा अनुहात म्हणजे विना हाताच्या टाळीने उत्पन झालेला नाद असे म्हणतात. या ओहंम् लाच निराकार निराधार आदीपुरुष परंबंम्हाचा नाद म्हणजेच नादब्रम्ह असे संबोधल्या गेले आहे. म्हणुनच शब्दात ओहंम् हे एकाक्षरी परमात्मा आहे. असे म्हटल्या गेलेले आहे.

सृष्टी निर्मिती च्या वेळी आधी च्या स्थितीतील आदीरूपाच्या केंद्रस्थानापासुन नादब्रम्हाव्दारे जलाचरातील तत्वे समोर जावुन उजवीकडे सरकण्याच्या त्या जलाचरातील तत्वांच्या सरकण्यांच्या कियांचे वर्णन असलेला तत्व-वर्णनांचा नकाशा 'स्वस्तिक' या चिन्हात आध्यात्मीक जाणत्यांनी दर्शवलेला आहे.

- स्वस्तिक नकाशाच्या केन्द्रस्थानी निराकार निराधार आदीरूप आदीपुरुष नारायण हा आकाशतत्वी ठिबं स्वरूपात केन्द्रस्थानी उभा असतो. असे अंकित केलेले आहे. असे दर्शवलेले आहे.
- केंद्रस्थानच्या टिंबस्वरूपी आदीरूप आदीपुरुष धन्याच्या केन्द्रस्थानापासुन चारही दिशेला सम अंतर ठेवुन समोर जाउन उजवीकडे वळणा-या रेषा या स्वतिक चिन्हामध्ये दर्शविल्या गेल्या आहेत. त्या रेषा सृष्टीरंचनेच्या वेळी असलेल्या त्या जलाचरातील नादब्रम्हाव्दारे तत्वांच्या सरकण्याच्या कियांची आदीस्थिती चे वर्णन दर्शविते. म्हणुनच या स्वस्तिक ला "आदीरूपाच्या ओकार नादब्रम्हाचा नकाशा" असे म्हटल्या जाते.

जलाचरातील तत्वे सरकण्याच्या कियांमुळे तेथे अनाहत ओहंम् नाद त्या निरंजन ज्योतीच्या केन्द्रस्थानातुन प्रकट झाला. हा नाद त्या जलाचरात गर्जना करु लागला. या ओंकार नादब्रम्हाच्या नादालाच त्या आदीरूप आदीपुरुषाचे प्रथम जाहीरण असे म्हटल्या गेलेले आहे. म्हणुनच चतुर्पति कृष्ण अवघ्युत पंथात या विश्वव्यापी आदीरूप निरंजन स्वरूपी परमात्माला 'जाहरण/जाहीरण' या नामाने कुठे कुठे संबोधल्या गेले आहे. तर कुठे कुठे या परमात्माच्या तेजोगुणी अंशाला म्हणजेच या देहितील आत्माला सुध्दा 'जाहरण/जाहीरण' म्हणुन संबोधल्या गेले आहे. म्हणुनच ओवीचे चरण गर्जुन सांगी करते की,

॥ वहोत यवग जाहीरण करतो, मानेना कोणी ।

या जाहीरणांपासुन रंचना झाली । तिरभवनी ॥ खंड-०२/ओवी-७६

या जाहीरणा पासुन तिरभवनी रंचना झाली । या जाहीरणापासुन त्या आदीरूपाच्या निराकार निरंजन निश्कलंकी ज्योतीने, सृष्टी रंचनेचा खेळ सहजच त्या जलाचरात मांडला तो असा :

खेळ उभा केला सहजच :-

सर्वप्रथम मुळावरचा आधीचा खेळ खेळणारा निराकार निराधार निर्गुण आधीरूप धनी ला अवद्युत या नामाने संबोधल्या गेले आहे. अब म्हणजे आधीचा, द्युत म्हणजे माव-लिला रंचुन खेळ खेळणारा असे दोन शब्द मिळून अवद्युत असा शब्द तयार झाला आहे. अवधुत शब्दाच्या अधीक व्यानाकरीता पुणवितार भाग ०९ वाचा. निराधार निर्गुण आदीरूप अवद्युत च्या सर्वप्रथम आधीच्या मुळावरचा खेळात त्याने प्रथम सृष्टी रंचना केली ती अश्याप्रकारे :

सृष्टी रंचना :-

॥ दोन्ही गोटांची चिमट । विर्जन घातले पाण्यात ॥ ९९ ॥

दोन्ही गोटांची चिमट :-

आदीरूपाचे एक बोट म्हणजे त्याच्या आंगी उभी झालेली त्याचीच निरंजन ज्योती चे सोहंम् विज !. तर दुसरे बोट म्हणजे त्याच्याच व्दारे त्याचेचे अनाहत् औंकार् नादवम्ह रूपाचे ओहंम् विज !. असे हे आदीरूपाचे दोन्ही बोटे जेव्हा एकवटले/चिमटवले गेले, तेव्हा अनाहत् औंकार् नादवम्हाने निरंतर जाहीरण केले. तेथील हे जाहीरण त्या आदीरूपाच्या केंद्रविंदुपासुन प्रसारीत होवु लागले. ओहंम्-सोहंम् आदीरूपाच्या आदीरूपानी केंद्रात एकवटुन प्रसरण पावत गेल्यामुळे तेथे 'ओहंम्-सोहंम्' धुनी उठली.

ज्याप्रमाणे वासरीच्या आत हवा फुंकल्याने आतील हवा प्रथम दवते आणी तदनंतर ती प्रसरण पावते. त्याचप्रमाणे या आदीरूपाच्या नादवम्हाने केलेल्या निरंतर जाहीरणामुळे जलाचरांतील सुक्ष्मद्रव्ये व इतर सुक्ष्म जलतत्वे दवत गेले, आणी प्रसरण पावत गेले. प्रसरण व आकुंचन पावु लागले. आणी ज्याप्रमाणे हृदय प्रसरण आणी आकुंचन पावुन श्वाश्वोच्छ्वास सुरु ठेवते. त्याचप्रमाणे त्या जलाचरांतील द्रव्यांचे प्रसरण-आकुंचन निरंतर होत होत ते सर्व जलाचरच हृदयाप्रमाणे प्रसरण-आकुंचन ची हलचल करू लागलेत.

प्रसरण-आकुंचन, नाद-हलचल ईत्यादी व्दारे सुक्ष्म किया घडु लागल्यात. या कियेला नादवम्हाच्या नादाने निरंतर चालना प्राप्त होवुन, सर्वप्रथम आकाश तत्वे व्यक्त स्वरूपात येवुन आकाश हे व्यक्त झालेत. आकाश प्रकटले ।

पुढे या आकाशातील सुप्त असलेल्यां वीजांपासुन सर्वत्राचा जन्म झाला. म्हणुनच या चतुर्पंति पंथात आकाशाला पिता असे संबोधल्या गेलेले आहेत. असो. पुढे पाहु..

आकाशतत्वाच्या पोकळीत जलाचरातील प्रसरण-आकुंचन व नाद ची हलचल व्यापल्या गेली. आकाशातील पोकळीत हलचल दाटुन तिथे सुक्ष्म वायुतत्व प्रकट रूपात आलेत. आकाशापासुन वायु प्रकटला. या वायुतुन तेज व तेजातुन आप्पा व आप्पापासुन पृथ्वा जन्मली.

विर्जन घातले पाण्यात :-

अश्या रितीने निराकार निराधार आदीरूप आदीपुरुषाच्या ओहंम्-सोहंम् रूपी दोन बोटाच्या चिमटीने त्या जलाचरात “ मो-हे सृष्टी रंचावी ” या शकुनाचे विर्जन घातल्या गेले.

आणी ते संपुर्ण जलाचरच हृदयाप्रमाणे अखंड हालचाल करू लागले. या विराट हृदयाच्या अंतर्वाहय रसानी तो आदीपुरुष अधिष्ठीत होवुन भरला आणीक उरलेला होता.

कृष्ण म्हणजे सर्वत्राला आकर्षित करने. सर्वत्राला आकर्षित करून आपल्या कक्षेत ठेवणारी आदीरूपाची शक्ती म्हणजे कृष्णशक्ती ! या कृष्ण शक्तीच्या मालकाला कृष्णा असे संबोधल्या जाते. आदीरूप कृष्णा च्या निरंतर जाहीरणाव्वारे एकसंघ अखंड असलेली त्याचीच कृष्णशक्ती ही सुक्ष्मः अती सुक्ष्मत्तर भागात तो विभाजीत करू लागला.

ज्याप्रमाणे दुधात दहयाचे थोडे विर्जन घातल्यावर ते एकसंघ असलेले दुध किणवण कियेद्वारे लहान मोठया खंडाखंडात विभाजीत होवुन दही बनते. त्याचप्रमाणे ही एकसंघ असलेली आदीस्थानाची अखंड कृष्णशक्ती मध्ये आदीरूपाच्या “मो-हे सृष्टी रंचावी” या शकुना व्वारे ओहंम्-सोहंम् चे विर्जन पडले. विर्जन पडताच ती एकसंघ असलेले कृष्णशक्ती लहान मोठया खंडाखंडात विभाजीत झाली. दुधाचे दही झाले. क्षिरसागर उत्पन्न झाला.

लहान मोठया खंडाखंडात विभाजीत झालेल्या कृष्णशक्तीचे सुक्ष्मताःसुक्ष्म भाग आपल्या स्वभावगुणानुसार केन्द्रस्थानी राहुन आपल्या आकर्षन शक्तीव्वारे इतर सुक्ष्मतत्वे मुळतत्वे व मुळकण यांना आकर्षीत करू लागलेत. आणी त्या मुळकणांना आपल्या कक्षेत ओढुन घेवु लागलीत.

सर्वप्रथम या कृष्ण-शक्तीव्वारे घन व भारविरहीत मुळकण आकर्षित झालेत. कृष्ण-शक्तीच्या कक्षे अंतर्गत घन-ऋण भाररहीत ईत्यादी आकर्षित झालेत. याचे आवरण कृष्णशक्तीच्या कक्षेत आले. या आवरणाच्या अंतर्गत निराकार निराधार कृष्ण-शक्ती वसली. जी अणु-रेणु पासुन वनलेली नाही ती कृष्ण-शक्तीच या घन-ऋण व भारविरहीत मुळकणांचे केन्द्रक वनले. या केन्द्रका अंतर्गत अर्तःवाहय ही कृष्णशक्ती सम्मावुन राहली.

प्रतेक केन्द्रका अंतर्गत असलेल्या कृष्णशक्तीच्या आकर्षणाव्वारे या केन्द्रकाकडे ऋण मुळकण सुध्दा आकर्षीत होत गेलेत. आणी या केन्द्रकाभोवती रिक्त जागा ठेवुन केन्द्रकातुन उर्जा प्राप्त करत केन्द्रकाभोवती परीभ्रमण करू लागलेत. खंडीत कृष्णशक्तीव्वारे उत्पन्न झालेले प्रतेक केन्द्रक आप आपल्या आकर्षण शक्तीच्या वज्ञानुरूप हे घन-ऋण मुळकण आप आपल्या कक्षेत ठेवु लागलेत.

अश्या रितीने तिथे कृष्णशक्तीच्या सुक्ष्मोत्तर सुक्ष्म खंडाला सुक्ष्म जडत्व प्राप्त होवुन तिथे सुक्ष्म असे जडकण तयार होवु लागलेत. या सुक्ष्मताःसुक्ष्म जडकणांनाच आजच्या भौतीकविज्ञानाच्या भाषेत अणु असे म्हटल्या जाते. आदीरूपाच्या कृष्णशक्तीव्वारे विविध अणु ची निर्मिती होवु लागली. असो.

ओहंम्-सोहंम् विजात ‘मो-हे सृष्टी रंचावी’ या शकुनी इच्छाच्या विर्जनामुळे त्या विराट जलाचरातील द्रंव्ये सह हे अणु जेव्हा प्रारंभी दवले, तेव्हा त्यात अर्थनतत्वे मिसळत गेले. तर जेव्हा प्रसरण पावले, तेव्हा त्यात आपतत्वे मिसळत गेले. निरंतर आकुंचन-प्रसरण व्वारे त्या जलाचरातील सुक्ष्म पंचमहाभुतात्मक तत्वे आणी इतर सुक्ष्म तत्वे हे अति सुक्ष्मताःसुक्ष्म रूपात म्हणजेच तन्मात्रा रूपात येवुन दोन-दोन भागात विभाजीत होवु लागलेत. या विभाजनांमुळे तेथे पंचीकरण किया सुरु झाली. या पंचीकरण कियेत सर्वप्रथम दोन-दोन च्या जोड्या निर्माण झाल्यात. या दोन-दोन च्या जोडीव्वारे तो कार करू लागला. याहीचा कार तो निभावु लागला. दोन-दोन च्या जोडी व्वारे तेथील सुक्ष्मताःसुक्ष्म रूपाता स्थुल रूपात रूपांतरीत करू लागला.

अश्या रीतीने निराकार निराधार आदीरुपाने ते विराट जलाचरालच सृष्टी निर्मिती करीता उपयुक्त अश्या विराट पिंडरुपात म्हणजेच गोलाकार अंड्याच्या रूपात रूपांतरीत केले. सृष्टीनिर्मिती करीता उपयुक्त जलांचा स्त्रावलेल्या त्या विराट पिंडालाच ‘महत्ब्रम्ह’ असे आध्यात्मीक विश्वात म्हटल्या गेलेले आहे.

या महत्ब्रम्हाच्या योनी मध्ये तो विजाचारी निराकारी निराधारी आदीपुरुष भैस नारायण आपले अंगाचे तेजोगुणी अंशात्मे म्हणजेच त्याचे तेजोगुणी अंशरूपी गडी असलेले आत्म्यांना सृष्टीनिर्मिती करीता प्रेरीत करू लागला. या महत्ब्रम्हरूपी प्रकृतीयोनी मध्ये धनी कर्ताराचे विर्यरूपी विजांशाप्रमाणे असलेले कर्तार् धन्याच्याच अंगाचे तेजोगुणी अंश आत्मे सृष्टीनिर्मिती करीता तो कर्तार धनी प्रेरीत करू लागला. त्या दोन-दोन च्या जोड्यांचा कार निभावत त्यांच्या अव्यक्त अवस्थेतुन व्यक्त करू लागला. निराकारातुन साकार करू लागला. निराकार निर्गुण धनी हा रचतः अखत्यारी राहुन आकार आकारु लागला.

त्या आदीपुरुषाने आकाश-धरणी, अन्न-अर्ण, पाणी-पवन, चंद्र-सूर्य, रात्र-दिन प्रकृति-पुरुष, अस्तुरी-पुरुष, माया-बंम्ह, जीव-शिव, देव-भक्त, जन्म-मरण...ईत्यादी अनेक दोन-दोनच्या जोड्या निर्माण केल्यात. दोन-दोन च्या प्रतेक जोडीचा कार निभावत त्याने सृष्टी रंचना केली.

जसे ‘चंद्र-सूर्य’ या जोडीने आधी एकच असलेल्या कालाची कालचका व्वारे विभागणी करून त्रिकाळात रूपांतरीत केले. आधी एकच असलेल्या दिशाचे दशदिशांमध्ये विभाजन केले. रात्र-दिन ची जोडी निर्माण केली... ईत्यादी चा कार केला.

तर ‘अन्न-अर्ण’ या जोडीने अर्णनव्वारे अन्नाला पचवत नेत नेत त्या अन्नाच्या सुक्ष्मताःसुक्ष्म रसांवर अनेक किया करून अनेक प्रकारच्या सृष्टीनिर्मिती साठी लागणा-या विर्याची उत्पत्ती करत त्यांना तेज देवु लागलेत.

अश्यारीतीने अन्नापासुन म्हणजेच रथीपासुन निराकार तत्वे हे साकार रूप घेवु लागलेत.

आकाशातुन वायु तर अर्णातुन पाणी निर्माण होवुन हे पाणी-पवन त्या जलाचरूपी महत्ब्रम्ह पिंडाला मिळत अनेक तत्वे आकारु लागलेत.

ऐसी या समर्थ आदीपुरुष कृष्णाची घेनु साकारली. ॥सोहंम् रूपी विस्तारली. या सोहंम् ज्योतीच्या प्रकाशानें बंम्ह आकारात आणले. असो.

अश्या रीतीने त्या निराकार निराधार आदीपुरुषाने मुक्ष्यपणे मनात वोलुन केलेल्या जाहीरणांव्वारे ‘ओहंम्-सोहंम्’ सह इतर अनेक दोन-दोन च्या जोड्या तयार केल्यात. त्या दोघांचा कार निभावुन या दोन-दोन जोडी चे झेंडे सृष्टीरंचनेच्या वेळी रोवलेत. नवनव्या सृष्टीरंचनेचा प्रारंभ केला होता.

सृष्टीरंचनेच्या वेळी त्या आदीपुरुषाने दोन-दोन च्या जोडीने रोवलेले तेच झेंडे प्रतिकरूपात कृष्णाजीने रोवुन चतुर्पती कृष्ण अवधूत पंथाचा पाया मजबूत केला. आणी आध्यात्मीक विश्वातिल त्या सुक्ष्मांना आवाहन करण्याची आम्हा बुद्धी देवुन त्यांना आवाहन विनवनी करण्याची सांगी केली. म्हणूनच आम्ही आता विनवणी अर्ज करीतो की :

॥ विणवनी ॥

हे सुक्ष्म जनहो । ज्या निराकार-निराधार आदीरूप आदीपुरुषाने तुम्हा सुक्ष्मांना दोन-दोन च्या जोडीनं उत्पन्न केलेत. तुमच्या आपरूपाचे दोन-दोन झेंडे फडकवुन सृष्टीरंचनेत तुमचा कार निभावला-निभावत आलेला आहे.

त्याच आदीपुरुष अवतार व्हारे तुमच्या त्याच रूपांचे प्रतिक स्वरूपात दोन झेंडे चतुर्पती कृष्ण अवधूत पंथाच्या भुम्भेवर रोवले आहे. या चतुर्पती च्या भुम्भेवर सर्वत्राचा पिता असलेल्या आदीरूप आदीपुरुषाचे भजन-पुंजन, ध्यान-सुमरण, स्तुति व विनवणी असलेले ज्ञान-भक्ती युक्त गायन केले जात आहे. आदीपुरुषाच्या पायरीचे पुंजन करत अवघा मान दोन झेंड्याला चतुर्पतीचे भक्तगण देत आहोत.

म्हणुनच आम्ही सर्व चतुर्पतीचे भक्तगण तुम्हा सर्व सुक्ष्मांना विणवनी अर्ज करीतो की :

अकाशमात मधील तुमच्या या आदीपुरुषाच्या भजन-पुंजन, सुमरण-ध्यान गिण्यान ईत्यादी कार्यास निरंतर साहय करत चतुर्पती बिंदावर नित उभे राहावे. चतुर्पती च्या भक्तांना नित साहयं करा. चतुर्पता अथर्वन् वेदाच्या अक्षरी उभे राहुन भक्तांना सदा साहय करत राहावे.

हिच आम्हा सर्व चतुर्पती भक्तांची बम्हांडातील सर्व आध्यात्मीक विश्वे यातील सर्व दोन-दोन च्या जोडीत असलेल्या सुक्ष्मां सह शक्तीयॉ व सिद्धियॉ व सिद्धगण जाणतेगण.. ईत्यादी चरणी निरंतर नित अरज आहे.

तिरलोकी खेळ मांडला :-

॥ देवाने धरणी वनवली । नजर वरच्यावर अंबर केली ॥ १२ ॥

॥ देवानं स्वर्गं वनवला । खेळ मंडयानी मांडला ॥ १३ ॥

॥ ऐसा होवुन गेला कारं । धनीदेव आले यवगावर ॥ १४ ॥

॥ आदीपुरुषाच्या हात । जागी होये मिर्तलोक ॥

भजने :-॥ आदीपुरुष आदीशण । उभं केलं मेरु मंडयान ॥

॥ आदीपुरुष आदीशण । उभं केल माया चैत्यन्य ॥

॥ थयथयकार अगुचर गण । माया विस्तारली याहीनं, उभ केलं तिरभवन ॥

निराकार निरंजन निर्गुण अवधूत धनी च्या सर्वप्रथम खेळात या देवानं धरणी वनवली. या धरणीवर मिर्त लोक उभा केला. आणी त्या धन्याची नजर धरणीवर वरच्या वर गेल्याने तिथे वरच त्याने अंबर स्वर्गं वनवला. वर अंबर स्वर्गं लोक उभा केला. तर खाली पाताळ लोक उभा केला. स्वर्गं मिर्त पाताळ चा कार निभवण्यासाठी त्यांनी त्यात पुनश्चः आपला खेळ मांडला. या खेळात त्याने स्वर्गं व पाताळ याच्या मध्ये मेरुच मैदान ठेवले. या मेरुमंडयानात इच्छा स्थापुन या ईच्छेलाच शक्ति रूपात प्रकट केलेत. या शक्तीने तिचे विविध रूपाचा वाजार फैलावत ‘आदीमाया-चैत्यन्यशक्ति’ या रूपात प्रकट झाली. पुढे झालेला कार शक्तीची ओवी खंड०९/०२/०९ च्या निरसनातुन जाणुन घ्यावे. असो. निराकाराने मुळ शक्तिला सृष्टी निर्मितीसाठी उपयुक्त असलेले देण, त्या आदीरूपाव्हारे मिळवण्यास कसे साहय केले ? यांचे ज्ञान शक्ति ची ओवी खंड०९/०२/०९ निरसनातुन घ्यावे. ही विनंती

धनीदेव आले यवगावर :-

जो निराकार निर्गुण आहे. जो अणु रेणु पासुन वनलेला नाही. अश्या चतुर्पती आदीरूप आदीपुरुष धनी व्हारे अणु रेणु पासुन सर्व काही उत्पन्न झाले. त्या आदीरूप आदीपुरुष आदीशणाच्या कृष्णशक्ती व्हारे अणु-रेणु सह अनंत बम्हांडे निर्माण झालेत. ऐसा हा आदीपुरुष आदीशणात सांगितल्याप्रमाने कार सर्वत्राचा पिता असलेला आदीपुरुष आदीशण परमात्मा व्हारे होवुन गेला

आहे. तोच एकला आदीपुरुष आदीगण वेळोवेळा आपला चतुर्व्युह रंचनेत परिपुर्णतम् पुर्ण अवतार घेवुन रूपा-रूपात यवगान यवगात अवतरला आहे. रूपा-रूपाच्या यवगावर आलेला आहे. या कलयवगाच्या संधित तोच एकला आदीरूप आदीपुरुष मिर्तलोकी चतुर्व्युहरूपांची रंचना करून कृष्णदेहधरणी वर अवतरून आपला परिपुर्णतम् पुर्ण अवतार घेवुन गुप्त रूपात उभा आहे.

या चतुर्पंती आदीरूप आदीपुरुष कृष्ण धन्यालाच अनंत नावाने जाणतेगण ओळखतात. अनेक आध्यात्मीक विश्वातील जाणतेगण, सिद्धगण पंथगुरु धर्मगुरु ईत्यादी अनेक प्रकाराने त्यांच्या बद्दल सांगी करतात. अनेक संबोधने देतात. यवगान यवगात अनंत संबोधन देत त्याला संबोधल्या गेले आहेत. ते अश्याप्रकारे :

- चतुर्पंती कृष्ण अवधूत पंथ च्या भुम्मेवर या आदीपुरुष आदीगण धन्याला “चौथा चतुर्पंती, आदीरूप आदीपुरुष भैस नारायण, कृष्ण महाराज, धनी अवधूत” या नामाने या परमात्मा ला संबोधतात.
- शैवपंथीय शिवतत्त्वी या चौथ्या धन्याला शिव या नावाने संबोधतात
- कृष्णतत्त्वी या चौथ्या आदीरूप परमात्मा धनी ला कृष्ण या नामाने संबोधतात.
- वैष्णव पंथीय या चौथ्या आदीरूप परमात्मा धनी ला विष्णु नारायण असे म्हणुन संबोधतात.
- चौथ्या आदीरूप परमात्मा धनी ला ब्लैच्छ संबोधतात की : जो स्वतः आहे तोच खुद ! सर्वांचे मुळ ! जो खुद होकर खडा होता है वो खुदा । म्हणजेच आपरुष सोयंम् उभा होणारा आदीरूप परमात्मा ।
- तथागत भ.बुद्ध या गणांबद्दल चे संबोधन सुत्तप्तिक/खुदकनिकाय/उदान/पाटलिंगामिय वर्ण यात असे करतात की :

हे भिखुनो !

हे एक आयतन आहे. तिथे न पृथ्वी आहे. न पाणी आहे. न आकाशान्त्यायतन आहे. न विज्ञानान्त्यायतन आहे. न अकिंचन्त्यायतन आहे. न नैव संज्ञा आहे. न सज्जायतन आहे. तेथे हे न लोक आहे. न परलोक आहे. न चंद्रमा आहे. व न सुर्य आहे. न मी त्याला अगती म्हणतो न गती ! आणी मी त्याला स्थिती अथवा उपस्थितीपण म्हणत नाही. मी त्यास उत्पत्तीपण मानत नाही. ते न कोठे थावंते न प्रवर्तीत होते. न त्याला काही आधार आहे-ते निराधार आहे. ह्यातच सर्व दुःखाचा अंत आहे.

- भं. गीता मध्ये अध्याय १७ मध्ये या आदीपुरुष आदीगणां च्या आदीस्थान बद्दलची कृष्ण भगवान सांगी करतात की :

॥ तत् पदं तत्परिमार्गितच्यं । यस्मिन्नाता न निवर्तति भुयः ।
तमव चायं पुरुष प्रपद्ये । यतः प्रवृत्तिः प्रसुता पुराणी ॥अ-१७/१८लोक.०४
॥ न तद्वासयते सुर्यो न शशांको न पावक : ।
यन्ददत्वा न निवर्तते तद्वाम परमं ममं ॥ अ-१७/१८लोक-०६

ज्यापासुन ही प्राचिन संसारप्रवृत्ति विस्तार पावळी, त्या आदीपुरुषाला शरण जावे. एकवेळा शरणा गेल्यावर पुन्हा माघारे फिरावे लागत नाही. म्हणुन याच आदी स्थानाचा शोध करावा.

ज्ञाते जन या आदी स्थानाला पोहचल्यावर पुनः परत येत नाहीत. ते आदी स्थान माझे स्थान होय. ते स्थान स्वयं:प्रकाशीत आहे. सुर्य चंद्र किंवा अग्नी यास ते प्रकाशीत करता येत नाही. या आदीस्थानी उत्तम पुरुष-आदीपुरुष निराळामात्र आहे. क्षर-अक्षर पेक्षा वेगळाच आहे. त्यालाच परमात्मा म्हणतात. हा अव्यय आदीपुरुष तिनही लोकांत प्रवेश करून त्याचे धारण करतो. १८लोक. अ-१७

- ब्रह्मसंहितेमध्ये यावध्दल असे कथन करण्यात आले आहे की :

॥ अव्दैतमच्युतमनादिमनन्तरूपमाद्यं पुराणपुरुष नवयौवन च ।
वेदेषु दुर्लभमदुर्लभमात्मभक्तौ गोविन्दमादिपुरुषं तमहं भजामि ॥

जो अव्दैत अच्युत अनादि आहे. ज्यांची अनंतरूपे असुनही,
जो आदी आहे. तोच मुळ पुरुष आहे. तो मुळचा आदीपुरुष सर्वात प्राचिन पुराणपुरुष असुनही तो नित्य नवयौवनसंपन्न आहे. अश्या दुर्लभाहुन दुर्लभ आदीपुरुषाला गोविन्द आत्मभक्ती करून भजतो.
- स्वयं भगवंतं भं गीतेत या आदीपुरुष आदीगणांच्या स्थानांबध्दल सांगी करत आहे की :

॥ त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिः सर्वगिर्दं जगत् ।
मोहितं नाभिजानाति मासेभ्यः परमव्ययम् ॥ भ.गीता./अ.०७/१८०.१३

॥ परस्तस्मात् भावाऽन्योव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ।
यः स सर्वेषु भुतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ भ.गीता/अ.०८/१८०.२०

॥ अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ।
यं प्राप्य न निवर्तन्ते तद्वाम परंम ममें ॥ भ.गीता/अ.०८/१८०.२१

॥ बहिरन्तश्च भूतानामांचरं चरमेव च ।
सूक्ष्मत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिकेच तत् ॥ भ.गीता/अ.१३/१८०.१६

॥ ज्योतिषामापि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ।
ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदयी सर्वस्य विष्ठितम् ॥ भ.गीता/अ.१३/१८०.१८

सत्व, रज, तम या तीन गुणांनी मोहीत झालेले सर्व तिरगुणी जग हे तिरगुणांच्या पल्याड उभ्या असलेल्या या अविनाशी असा मज म्हणजेच चतुर्पंती धन्याला जाणत नाही.

व्यक्त व अव्यक्त जड प्रकृतिच्या पलीकडे एक अन्य नित्य सनातन प्रकृति या धन्याची आहे. ती परा व अविनाशी आहे. सगळ्याचा अंत झाला तरी हया प्रकृतिचा लय होत नाही.

त्या अव्यक्त परमं धामाला “अक्षर” असे म्हणतात. अक्षर म्हणजे अविनाशी ! असे हे परमधाम आणी तेच परमं गति म्हणजे परमस्थानही आहे. मनुष्य जेव्हा या आदीपुरुष आदीगणांच्या स्थानाला जावून पोहचतो, तेव्हा तो तेथुन कधीही परत येत नाही. तेच या चतुर्पंतीचे परमं धाम होय. माझे चतुर्पंता अवधुत धाम होय. चतुर्पंती धनी चे परंम तत्त्व आत-वाहेर, चर-अचर या सर्वात आहे. ते सुक्ष्म असल्यामुळे या मर्यादित ईद्वियांच्वारे जाणता येत नाही. त्याचमुळे ते जवळ असुनी न दिसे. जरी ते अतिशय दुर आहे असे वाटत असले, तरी ते सर्वांच्या अतिशय जवळी आहे.

असे हे सर्व तेजस्वी पदार्थाचे प्रकाशक तेज आहे. व तिरगुणी मायेन पाडलेल्या तिरगुणांच्या अंधःकाराच्या पलीकडले आहे. असे म्हटले जाते की : ज्ञान तेच. जाणावयाचेही तेच. आणी ज्ञानाने मिळवावयाचेही तेच आहे.

त्रिगुणांच्या पलीकडे गोलेले त्याचे भक्तच त्याला चतुर्पंतीच्या ज्ञानाने तो केवळ जागवू शकतो. कारण तो सर्वांच्या हृदयी ठाण मांडुन बसलेला आहे. श्वासाची धुनी धडाधडा जाळत आहे. ईत्यादी.

- **श्रीमुळस्तंभ** या मध्ये या आदीरूपाबृद्धल असे सांगीतले आहे की :

या आदीरूपाचे नाव सर्व जाणतात. परंतु रूप जाणत नाही. या आदीरूपाच्याच गर्भात उपजतात. पण तिरगुणांच्या फासा यांच्या गवळत पडला असल्यामुळे या तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेल्या या धन्यालाच जाणत नाही. त्यामुळे हे सर्व तिरगुणी जग आंधळे आहे. हे तिरगुणी आंधळे त्या आदीरूपानेच उत्पन्न केलेल्या तिरगुणी मायेला तिरगुणांच्या पलीकडे उभा असलेला आदीरूप धनी दाखवा म्हणुन प्रार्थना करतात. ती विचारी तिरगुणी मायातरी काय करणार ? आपणच टाकलेली आपल्याच तिरगुणी झानाची झापड कशी काढणार ? तिरगुणांच्या पलीकडे पाहणारी दिव्य झान नेत्राशिवाय या आदीरूपाला कसा दाखवावा ? म्हणुन विचारात पडते. आणी मग ती समजवण्यासाठी आपल्या तिरगुणी वाळला मधुपाना प्रमाणे आपल्या तिरगुणी झानाचा प्याला पाजुन, त्यांच्या हाती कर्मकांडाची काठी देवुन ऐक-ऐकाचा हात धरते.

एकेकाला एक-एक असे १. बम्हा, २. विष्णु, ३. रुद्र, ४. ईश्वर, ५. आदीनाथ ६. सदाशिव हे सहा लींग दर्शन चाचपडुन दाखवते. आणी मग माया म्हणते : माझे तिरगुणी वाळांनो ! पाहीला का आदीरूप परमात्मा ? ज्याच्या हातात जे लिंग लागले, त्यातच ते संतोष पावुन संतोषाने उत्तर देतात की : हो ! आम्ही पाहीला आदीरूप ! मग अश्या तिरगुणी वाळांना ही त्रिगुणी माया अंती हाती काही न देता मृत्युभवनी बसवते.

नंतर वेषधारी सहा दर्शने १. जंगम २. जोगी ३. सन्यांशी ४. वैष्णव ५. शैव ६. क्षणीक ही वेषधारी सहा दर्शने परस्परांत माझेच लिंग थोर म्हणुन आप आपल्या परीन/बुद्धिदेने झागडा करतात. त्यासाठी नाना प्रकारची शास्त्रे-पुराणे ग्रथं रंचना रंचतात.

आणी त्यांच्यापासुन तयार झालेले सहा उपदर्शने १. शैव २. वैष्णव ३. जोगी ४. बाम्हण ५. सन्याशी ६. जैन या उपदर्शना ची तर देवपुजा ऐका हो ! वैष्णवाने याला देवळात स्थापला. तर या आदीरूपाला सन्यांश्यांनी पर्वत आहे असे म्हटले. तर योग्यांनी याला सर्वठायी मानला !

अश्या पाखंडाने तो मुळ्यवगाचा अखंड आदीरूप देवाला खंडुन-खंडुन, आपआपल्या दैवताच्या भागा-भागात, खंडा-खंडात, अर्धा-अर्धा-पाव वाटुन घेतला.
संदर्भ :- श्रीमुळस्तंभ, भ.रीता.

- काही एक चरणे या आदीरूप आदीपुरुष आदीगण चतुर्पती धन्याबृद्धल गर्जना करून असे सांगी करत आहे की :

॥ ईश्वरी काया ईश्वरी माया । देहा रूपाशी आणल्या ।
तुया रुमावळीला गणीता नाही । तु रूपी उतरला ।
तुया आंगची सत्ता ज्योता, याहीच्या आंगी खेळु लागल्या ।
अनंत देवाच्या आंगी भरून । भरला आणीक उरला ॥

॥ चकपाणी सुदर्शन धारी । तु वम्हचारी ।
पंढरपुरी तु विटेवरी । तुच उभा सावंगपुरी ।
अल्ला परम् दिका मालीक । तुच श्री हरी ॥

॥ येशु पिता तुच गुणवंता । साक्ष करार केला ।
संत महंत ऋषि मुनी । योगी आंगी आला ।
श्री बुधद महाविर धर्मगुरु । वनुनी तुच खेळला ॥

॥ अनामत उभा एका ठायी । सारी दुनिया फिरे भोवती ।
स्वर्ण मिर्त पाताळ सर्वलोक । भरून उरला तु अंती ॥

॥ भरून भरला आणीक उरला । अंत नाही कळला ।
तुमची कळसुत्र कळा । कळेना कोणाला ॥

॥ चतुर्पती कृष्ण अवधुता । अनंत कोटी वम्हांड नायका ।
आदी भैसा कृष्ण नाथा । शरण आलो श्री अनंता ॥

॥ कृष्ण महाराजा धनी अवधुता । तुमच्या चरणी ठेवला माथा ॥

जरी हा परमात्मा सर्व भूतांत विभागला आहे असे दिसते, तरी तो वास्तविक कधीही विभागलेला नसतो. तो नित्य विभागरहीत एकरूपच आहे. तिरलोकयासह सर्व चरांचरात तो एकच अखंड भरून भरला आणीक उरला आहे. अश्याप्रकारे जे या अखंडीत आदीरूप आदीपुरुषाला भजते, तेच निजभक्त होयं ! जे बाहेरील सर्व मुद्रा साधने सोडुन सच्च्या भक्तीने याचीच मुद्रा धारण करतो, तोच खरा शैव-वैष्णव सर्वधर्मि होय. अवधुत होय.

बाकी सर्व तिरगुणी जन हे तिरगुणी मायेच्या अंधःकारात बुडल्या असल्यामुळे, आपआपल्या प्रकृतिच्या योगाने वृद्ध झालेले काम्य वासनांनी मोह पावलेले आहेत. असे माया व्यारे मोहीत झालेले लोक खतंःला आवडणा-या उपासनेचा नियम पाळून वेगवेगळ्या तिरगुणी देव व रूपांची भक्ती करत असतात.

अश्या वेळी जो भक्त ज्या ज्या उपास्य देवी-देवतेच्यां रूपांची भक्ती श्रद्धेने करू इच्छीतो, त्या त्या देवी-देवतांच्या ठिकाणी त्याची भक्ती तो चौथा चतुर्पंती आदीरूप आदीपुरुष दृढ करतो.

अश्या रितीने त्या चौथ्याक्वारे श्रद्धा दृढ झाल्यावर त्या इच्छीत देवतेची आराधना तो भक्त जारत नेटाने करू लागतो. व मग त्या चौथ्या आदीरूपानीच निर्माण केलेली ती काम्य फक्ते, तो चौथा चतुर्पंती आदीरूप आदीपुरुष धनी त्यास प्राप्त करून देतो.

कारण की : तो चौथा चतुर्पंती आदीरूप आदीपुरुष फक्त भक्तीलाच पावणारा आहे. मग ती भक्ती, कुणीही कुणाचीही करेना !. “यादृश्यी भावना तसेश्य सिद्धिदर्भवती” म्हणजे “जसा ज्याचा भाव असेल, तसा त्याला देण देतो”. असे त्या चौथ्या धन्याने या मानवाला जणुकाही वचन दिले आहे.

फक्त भाव, भक्ती सच्ची हवी. त्या भावानुरूप तो भक्त एखाद्या समयाला धरून समयवृद्ध होवुन, निरंतर एकठायी भक्तीच्या कामी अखंड कार्यरत् असायला पाहीजे. अश्या भक्ताला तो चौथा आपरूप येवुन देण देत राहतो. या चतुर्पंती धनीदेवाच्या देणं देण्याच्या स्वभावाला/शिष्टाईला कधीही कोणताही देव आडवं येत नाही. कोणी या चतुर्पंती आडव येणार नाही.

अश्या रितीने सर्वाना देणं देणारा तोच चौथा धनी !. अकाशमात मधील आकाशवाणीचा तो चौथा चतुर्पंती आदीरूप आदीपुरुष धनी खतं मात्र लहानपण घेवुन आहे. या सर्वापासुन तो वेगळा निराळाच अलीप्त राहीलेला आहे.

परंतु निर्बुद्ध लोक त्या अकाशमातमधील आकाशवाणीचा धनी असलेल्या चौथ्या निराकार निराधार निश्कलंकी निर्गुण चतुर्पंती धनीचे हे श्रेष्ठ व अत्युत्कृष्ट स्वरूप न ओळखता, तो चौथा सगुणरूपधारी आहे असे समजतात. तो चौथा धनी योगमायेन आच्छादिलेला असुन तिरगुणांच्या पल्याड असल्यामुळे भलत्या-सलत्याला कोणालाही त्या चौथ्याचे स्वरूप उघड उघडपणे दिसत नाही.

कारण की : तो तर निराकार निराधार निशंकलंकी निर्गुण निरंजन चैतन्य ज्योतिर्मय स्वरूपी आहे. या अनादि अनंत अखंड अगोचर अनिवार असलेल्या चौथ्याला उघड रूपांची अभिलाषा वाळगाणारे निर्बुद्ध लोक ओळखत नाही. हे जग ओळखेना ! सांगता गाही कोणी मानेना !

चौध्या आदीरूप आदीपुरुष धन्याला ओळखत नाही. भलेही तो चौध्या त्याच्यांच देहीत तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन उभा असतांनाही ! हाच विविध देहीत आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेवुन उभा आहे.

तुम्हा जवळ तुम्हा अंतरी तसेच आजुबाजुला शेजारी तो चौध्या धनी सर्वत्र भरून भरला आणीक उरला आहे. परंतु आत्मज्ञान नसल्यामुळे याचे व्यान तुम्हास नाही. म्हणुनच ओवीचे चरणे गर्जना करतात की :

॥ देव-देव म्हणता, देव वा । आहे वहुता परी ।
ज्याच नाव, देव तो आहे । अवघ्याच्या अंतरी ॥
॥ देहीतला देव नाही ओळखला । हिंडे रानवन ।
ज्याच नाव देव ते आहे । अग्निचं घर ।
घरात अग्न असुन । काढो हिंडता वाढेर ? ।
॥ अंतरीचा देव नाही ओळखला । हिंडे वाढेर ।
वाढेर पाहता पाहता आयुष्य । वाया गेले जाण ॥
॥ देहीतला देव नाही ओळखला । ज्या प्राण्यानं ।
केले तिर्थ गेले वाया । ज्ञाला हीन ॥
॥ महा महा ऋषि वसले । विचार करून ।
आत्म व्यान शोधल्या शिवाय । नाही तत्त्व व्यानं ॥ खंड०२/४७

हे सर्व तिरलोकयातील तिरगुणी अवतार सह तिरगुणी जन त्या चौध्या व्वारे चेतवलेल्या चैतन्य च्या भरवश्यावर मेरकी मारत वसले आहेत. जे देहीच चैतन्य आहे, ते या जगाला दिसत आहे. परंतु त्या चैतन्याचा पुरवा असलेल्या त्या चौध्या चतुर्पंती आदीरूप आदीपुरुष धन्याला ओळखत नाही. तिरगुणी मायेने त्यांच्या दृष्टीवर ज्ञापड टाकल्यामुळे त्यांच्या ज्ञानदृष्टीत तो चौध्या येत नाही. किती हे अज्ञान ? चौध्याला ओळखीचे ओळखतीन जीव हो !

हा चौध्या चतुर्पंती आदीपुरुष धनी हा तिरगुणी मायेच्या पल्याड त्रिगुणातीत आहे. त्याचमुळे जो पर्यंत हे सर्व तिरगुणी जन आपले तिरगुणी ज्ञानाचे तिन शिक्के त्या चौध्याला अर्पण करणार नाही, तोपर्यंत त्या तिरगुणीना हे चतुर्पंती धन्याचे निरंजन चतुर्पंती ज्ञान पुर्णपणे न होता ते भ्रांतीत पडुन अर्धवटच राहील. मायेने हाती दिलेल्या तिरगुणी ज्ञानाचा प्याला घेवुन धुंद होवुन मायेच्या भ्रांतिच्या भुलवणीतच राहील. अंती तेही याला वेद-शास्त्राप्रमाणेच नेती-नेती म्हणत, न जाणता येणारा न जाणता येणारा असे ओरडत लवाड म्हणत राहील. कारण की : या तिरगुणांचं कुळच लवाड आहे. सत्ता अभिलाषा पोटी तिरलोकयाचे तिरगुणी अवतार सह तिरगुणी जन या आदीरूप आदीपुरुष धन्याच्या चतुर्पंती व्यानाला लवाड म्हणत राहतीन. लवाडी करत राहतीन.

त्याच्या या लवाडीमुळेच हे चतुर्पंता गाय पडीत टाकल्या गेली होती. परंतु कृष्णाजीन आणलेल्या भैसाच्या यवगाच्या मांडणी मुळे तिरगुणीनी पडीत टाकलेली चतुर्पंता गाय वेळोवेळा उभी राहली आहे/राहत आहे/राहणार आहे. तिरलोकयाला याची खवर नाही. आता शुद्ध करा हे आपलं कुडं/कुळं !

वेदशास्त्रांच्या ज्ञानात तर सत्त्व रज व तम या तीन गुणांचेच विवरण केले आहे. या तिरगुणी ज्ञानाला हाती घेवुन हे वेद जेव्हा या आदीरूपाला शोधतात, तेव्हा हा चौध्या आदीरूप या वेदांनाच गोंधळात टाकतो. म्हणुनच :

हे ज्ञानीजन हो ! भले पंडितजन हो !

ही सर्व काम्यकर्मे तिरगुणांनी व्याप्त असुन त्यापासुन संसाराची पुनरावृत्ती होवुन ८४-शी च्या फे-यात फेकल्या जाते. म्हणुनच या तिरगुणांचे ओळ्झे टाकुन या तिरगुणांच्या पलीकडे जावे.

तिरगुणांच्या पलीकडे उभ्या असलेल्या आपल्या मुळच्या धन्याकडे पाहावे. त्याकरीता धन्याची आस धरून चतुर्पती ज्ञान-भक्ती च्या कामी लागावे. नेहमी चतुर्पती नामी राहुन सत्कृत्यात करत शुद्धसत्वगुणांत निमग्न व्हावे. म्हणजे या सत्कृत्याच्या सत्च्या अधिकयाने तुम्ही त्रिगुणातीत व्हालं. तिरगुणांच्या पलीकडे जालं. तिरगुणांच्या पलीकडे गोल्याशिवाय तो चौथा प्राप्त होवु शकत नाही. हे त्रिकालवाधीत सत्य आहे. याकरीता आदीपुरुष चतुर्पती कृष्ण अवधुत धनी चा हा चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथ उभा असुन यातं चौथ्या चतुर्पती चे ज्ञान सह सर्वकाही दिले आहे.

चतुर्पती पंथाच्या चतुर्पती व्यानाला तिनही गुणांचा बंध नसुन, ते आत्मतत्त्व व्वारे आत्मस्वरूपात रममाण करणारे आहे. या चतुर्पती ज्ञानात कुठेही तिरलोक्यातील तिरगुणांचे राजे बम्हा विष्णु महेश तसेच तीरगुणांचे ईतर अवतार, देवी-देवता ईत्यादी तिरगुणीची किर्त महीमा, कथा व स्तुती, वत-वैकल्पे, कर्मकांड, साधन-पुजनं मुर्तिपुजा ईत्यादी नसुन यात फक्त त्या तिरगुणांच्या पल्याड उभा असलेल्या अव्यक्त निराकार निराधार निर्गुण परमात्माची चतुर्पती चे ज्ञान ध्यान भक्ती प्रेम सुमरन आहे. तसेच तिरगुणांच्या पलीकडे पाहुन तिरगुणांच्या पलीकडे उभ्या असलेल्या आदीरूप परमात्माला शरण जाण्याचा भजन पुजन ध्यान ज्ञान-भक्ती सुमरन चा सुलभ मार्ग आहे. या मार्गात त्या चौथ्याची प्रेम, ज्ञान, भक्ती, भाव, भजन, पुजन, ध्यान, सुमरण व आत्मतत्त्वे सह आत्मस्वरूपी आत्मज्ञानाव्वारे आत्मज्ञानी होवुन परमात्मा प्राप्ती करून घेण्याचा वोध आहे. या सुलभ मार्गात मुळयवगाचे ज्ञान, मुळयवगाच्या धनीदेव चे निरंजन ज्ञान, देह व जीवाचे ज्ञान, ध्यान योग ज्ञान, भाकल्या शकुनाचे भकीत ज्ञान, उपदेश वोध.. ईत्यादी सर्वकाही ज्ञान अंतभुत आहे. या चतुर्पती कृष्ण अवधुत पंथाच्याच भुम्मेवर तो चौथा चतुर्पती आदीरूप आदीपुरुष भैस उभा आहे. तो भक्तजननांना अनुभवांचे गाठोडे भरून देत आहे.

आम्हाला या चौथ्याचा प्रकाश लाभला. तसाच तुम्हासही लाभावा. या इच्छेपोटीच या चतुर्पता कृष्ण अवधुत पंथाच्या भुम्मेवर येण्यासाठी आम्ही चतुर्पतीचे सर्व भक्तजन तुमची उत्सुकतेने वाट पाहत आहोत. या चतुर्पता कृष्ण अवधुत पंथाच्या भुम्मेवर तुमचे मान सन्मानासह स्वागतच करण्यासाठी उत्सुक आहोत. काही ना काही आदरसत्कार देण्यासाठी आतुर आहोत. आमच्या अनुभवांवरून सांगतो की : या चतुर्पती धन्याकडुन इथे सच्च्या भक्तीव्वारे तुम्हास तिरगुणी बंधाच्या बाहेर काढून काही ना काही देण ही मिळेल. एवढं मात्र निश्चित आहे हो !

हे कृष्ण ! हे तुमच्या चतुर्पती वागेत ओवीरूपात असलेले तुझेच प्रथम फुलपुष्ट तुलाच अर्पण करतो.

॥ श्री ॥

॥ कृष्ण महाराजा धनी अवधुता । तुमच्या चरणी आहे माथा ॥

॥ तुझेच फुलपुष्ट, तुलाच वाहतो । निमित्याकारण दर्शना येतो ॥

॥ निमित्याकारण तुम्ही धरूना हात । तुमचीच वाणी, तुम्ही सांगाव हृदयात ॥

॥ वाणी हृदयात/मिर्तलोकी सांगतली । चर्तुपति नामाची, ज्योत उजळली ॥

॥ सांगी ज्ञाली अंतराळी । महाराजा पुर्ण करून दयाहो सही ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥